

JAPAN 200

Established in 1963, Japan NASCAR Corporation (JNC) intended to run NASCAR style races in Japan. Immediately, plans were made for a new 4.000 km banked oval near Tokyo. However, funds to complete the project run out and only one 30 degree banked corner was ever completed. JNC was forced to reorganize into Fuji Speedway Corporation, while Mitsubishi Estate Company acquired the management rights and finished the circuit as 6.070 km road course in December 1965. The banked turn proved extremely dangerous because at the end of a straight the track went over a blind horizon down the banking, as opposed to normal configuration where the cars would speed into and up the banking. However, nothing had changed until 1974, when two local drivers suffered fatal accidents on the banking. A new permanent part of the track was built, resulting in a banking free 4.359 km circuit that hosted an exhibition of Formula 1 cars and drivers at the end of the same year, and two years later the World Championship Japanese Grand Prix.

On 9 October 1966 Fuji Speedway hosted an United States Auto Club IndyCar non-championship race, attended by several prominent Formula 1 drivers. The course was run in a counter clock wise direction, which was opposite to the track design. Consequently, the banked curve became even less maneuverable and had to be avoided via a shortcut that run along a route that would later form the Grand Prix circuit, resulting in lap distance of 4.300 km. Most cars that suffered mechanical failures during practice and qualifying were unable to continue and start the race, due to severe shortage of spare parts, as the teams travelled with only a minimum cargo. Jackie Stewart took the pole position with a lap at 1:22.49 (187.659 km/h).

V roce 1963 byla založena Japan NASCAR Corporation (JNC) s úmyslem pořádat v Japonsku závody cestovních vozů na oválech, po vzoru americké série NASCAR. Zároveň byla naplánována výstavba nového čtyřkilometrového oválu nedaleko Tokya. Společnost se ale brzy dostala do finančních potíží a byla schopna dokončit jen jedinou zatáčku s klopením 30 stupňů, než byla nucena se přeorganizovat na Fuji Speedway Corporation s

tím, že práva koupila společnost Mitsubishi Estate Company. Ta koncem roku 1965 trať dokončila jako 6.070 km dlouhý okruh. Brzy se ukázalo, že klopená část okruhu je mimořádně nebezpečná, protože na konci rovinky dráha vedla přes slepý horizont dolů do klopení, zatímco jiné okruhy byly běžně konfigurovány tak, aby vozy v rychlosti do klopení stoupaly. Přesto se nic nezměnilo, až když se v roce 1974 v klopené sekci zabili dva místní piloti. Trať byla přebudována na 4.359 dlouhý okruh bez jakéhokoli klopení, který ve stejném roce hostoval exhibici vozů a pilotů Formule 1 a o dva roky později japonskou velkou cenu pořádanou v rámci mistrovství světa.

Americký autoklub na Fuji Speedway dne 9. října 1966 zorganizoval nemistrovský závod série IndyCar, do kterého se přihlásilo i několik prominentních pilotů Formule 1. Bylo rozhodnuto vést směr závodu proti směru hodinových ručiček, což bylo v konfliktu s konfigurací tratě a tím pádem se klopená část okruhu stala ještě méně zvládnutelná. Nezbyvalo tedy, než tento úsek zcela vypustit a vozy místo toho jely alternativní cestou, která se později stala základem pro přestavbu okruhu. Tato upravená trať měřila 4.300 km. Většina vozů, které během tréninku a kvalifikace utrpěly mechanické poruchy, nebyla schopna nastoupit do závodu, protože všechny týmy cestovaly s minimálním nákladem a trpěly nedostatkem náhradních dílů. Jackie Stewart získal časem 1:22.49 (187.659 km/h) pole position.

	Driver/Pilot	Car/Monopost	Laps/Počet kol	
1	Jackie Stewart, GB	Lola Ford	80	2:03:59.35 (166.466 km/h)
2	Bobby Unser, US	Eagle Ford	80	
3	Arnie Knepper, US	Cecil Ford	77	
4	Gary Congdon, US	Huffaker Offenhauser	77	
5	Graham Hill, GB	Lola Ford	76	
6	Larry Dickson, US	Gerhardt Ford	76	
7	Bill Cheesbourg, US	Gerhardt Offenhauser	76	
8	Bobby Grim, US	Watson Offenhauser	72	
9	Billy Foster, CA	Vollstedt Ford	70	
10	Jerry Grant, US	Eisert Chevrolet	70	
11	Chuck Hulse, US	Blum Offenhauser	69	
12	Lloyd Ruby, US	Lotus Ford	67	
13	John Hollansworth, US	Epperly Offenhauser	66	

14	Chris Amon, NZ	Vollsted Ford	56
15	Jim Hurtubise, US	Gerhardt Drake-Offy SC	54
16	Greg Weld, US	Eisert Ford	47
17	Jim McElreath, US	Eagle Ford	32
18	Sam Sessions, US	Lola Ford	29
19	Al Miller, US	Gerhardt Drake-Offy SC	27
20	Bud Tingelstad, US	Gerhardt Offenhauser	16
21	Carl Williams, US	BRP Ford	15
22	Ronnie Duman, US	Huffaker Drake-Offy SC	10

Did Not Start/**Nestartoval**:

Dick Atkins, US	Shrike Offenhauser
Jim Clark, GB	Lotus Ford
Mario Andretti, US	Brawner-Hawk Ford
Wally Dallenbach, US	Huffaker Offenhauser
Bob Harkey, US	BRP Offenhauser
Gordon Johncock, US	Gerhardt Ford
Rick Muther, US	Gerhardt Ford
Al Unser, US	Lola Offenhauser
Art Pollard, US	Gerhardt Offenhauser
Bob Wente, US	Gerhardt Offenhauser